

Dage, hvor Husmænd komme til at staa for Administrationen af disse Bevillinger.

I øvrigt vil jeg om hele dette Forhold sige, at man fra Landboforeningernes Side og overhovedet fra de Folks Side, som have været med til at kritisere denne Sag, har set med meget kritiske Øjne paa hele denne Administration. Man har ligesom siddet med et Forstørrelsesglas for Øjnene for at opdage, om der ikke skulde være et eller andet, som man kunde henlede Opmærksomheden paa. Jeg havde tænkt mig, at det vilde gaa saaledes. Derfor har jeg ude i Landet til de Husmænd, der ere Tillidsmænd, og som jeg har haft Ejlighed til at komme sammen med, sagt: Pas paa i jeres Administration af de Statsbevillinger, som her gives! jeg vil haabe, I administrere saaledes, at der ikke bliver noget som helst Punkt, man kan pege paa og sige: dér er der gjort noget galt; I maa være paa det rene med, at der er en hel Del Misundelse til Stede, at der her i vort Land er en hel Del Mennesker, som gaar paa Lur efter, at der skal blive et eller andet lille Felt, hvor man kan angribe Husmændene og deres Organisationer.

Nu har man været ude imod Husmændene og mener at have fundet nogle Smaating — jeg synes, at man har Lov til at sige, at det, som her har været paa Tale, er rene Smaating. Hvis der paa et eller andet lille Felt er grebet fejl, hvis der paa et eller andet Omraade har været en lille Uregelmæssighed, saa er jeg for mit Vedkommende sikker paa, at den Forhandling, der i disse Dage føres her paa dette Sted, vil bidrage til, at disse smaa Fejl og Uregelmæssigheder afhjælpes, og at man ikke i Fremtiden bliver Vidne til dem. Der siges, at det er godt, at man er kommen ind paa denne Drøftelse, og det kan jeg indrømme, om jeg end er tilbøjelig til at hævde den Opfattelse, at det kunde være rettet, uden at man behøvede at fremdrage disse Forhold her. Jeg skal imidlertid ikke beklage mig over, at man fremdrager dem her, det er ingen Skade til, at der, hvor man staar overfor Anvendelsen af offentlige Midler, der administreres af Foreninger ude i Landet, øves en streng Kritik. Jeg skal ikke beklage mig derover, i ingen Henseende, men naar man endelig skal ind paa dette, vil jeg da ogsaa meget haabe, at de ærede Medlemmer, der saa stærkt have taget fat paa disse Smaating, ogsaa ville være med til paa andre Omraader at gribe ind, hvor der mulig maatte være Anledning dertil, og at de ville være lige saa kritiske i deres Undersøgelser af

Anvendelsen af Statsbevillinger paa andre Omraader. Jeg tror, det kan være paa sin Plads. Der ydes jo fra Statens Side en hel Mængde Bevillinger til mange Formaal, og det kan være, at det ingen Skade er til, at der iværksættes en Undersøgelse gaaende ud paa at faa oplyst i alle Enkeltheder, om nu ogsaa de Bevillinger, der gives, administreres paa fuldt lovlige Maade og ud fra de Forudsætninger, under hvilke de ere givne.

I Forbindelse med det, jeg her har sagt, og ud fra den Opfattelse, jeg nærer, at Bevillinger, der gives fra Statens og overhovedet fra det offentlige Side, bør have den Anvendelse, de skulle have, og at der ikke paa noget Felt maa ske Misbrug af den Bemyndigelse, der fra det offentlige Side gives Organisationer eller enkelte Mænd, vil jeg til Slut gerne have Lov til, nu da Spørgsmaalet om Amtskommissionsformændenes Stilling efter Loven om Husmandsbrug har været saa stærkt fremme, at rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af et Rygte, der er kommet mig for Øre, og jeg kunde meget ønske, at den højtærede Minister vilde være mig behjælpelig med at faa dette Rygte opklaret. Jeg spørger derfor: Er det rigtigt, at en fungerende Amtskommissionsformand har faaet eller søgt at faa Statskassen til at betale en Regning, paa hvilken var opført et større Beløb som Godtgørelse for Udgifter til Befordring med Bane, skønt den paagældende Formand i Egenskab af Rigsdagsmand har fri Rejse saavel paa Statsbanerne som paa Privatbanerne overalt i Landet.

N. C. Jensen: Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) talte om Forstørrelsesglas. Jeg vil spørge, om han ikke ogsaa brugte et Forstørrelsesglas, da han var ude at søge efter en Landboforening, som i sin Tid skulde have sendt Beløbet tilbage, fordi den ikke kunde bruge det. Naar det ærede Medlem forstørret sit Glas paa den Maade, giver det ham ikke megen Berettigelse til at tale om, at der bruges Forstørrelsesglas i den Kritik, der er rettet mod den Form, man har anvendt ved Administrationen af de Bevillinger, der ere betroede Husmandsforeningerne. Den Kritik er meget vel begrundet; der kunde naturligvis være søgt meget andet at kritisere under denne Sags Behandling, om man havde haft Lyst dertil; jeg paaskønner, at det ikke er sket, men naar man tager til Orde for, at de Husmænd, som ikke ere i Husmandsforeningerne, ikke tilsidesættes